

Arrest

nr. 286 772 van 28 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in september 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 17 september 2020. Op 22 september 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 april 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 26 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot het Pashtounvolk en geboren te zijn op (...) 2004. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Paindakhel uit het district Tagab van de provincie Kapisa. U ging nooit naar school, maar ging wel naar de madrassa.

U bracht regelmatig thee naar uw vader die aan het werk was op jullie landbouvvelden. De taliban kwamen daar ook naartoe om thee te drinken en spraken dan over de jihad. Dit was iets dat regelmatig gebeurde.

Op een bepaald moment vroegen de leden van de taliban u om bij hen te komen zitten. Ze zeiden u dat u nu de juiste leeftijd had om de jihad te plegen en u diende met hen mee te gaan om uw land te beschermen. Toen u 's avonds thuis kwam, vertelde u aan uw vader over wat de talibanleden u hadden gezegd. Uw vader wilde echter niet dat u bij de taliban zou gaan.

De dag nadien, in de vroege avond, kwam er drie talibs naar uw huis. Uw vader opende de deur en ze vroegen hem waar u was omdat ze met u wilden praten. Uw vader antwoordde dat u niet thuis was. De talibanleden zeiden dat u wel thuis was, maar dat uw vader hen ervan wilde weerhouden met u te spreken. Daarop begonnen ze uw vader te slaan en vroegen ze waarom ze u niet mochten zien. Uw moeder sprak dan met hen en zei dat het waar was dat u niet thuis was. Daarop stopte de taliban met uw vader te slaan en zeiden ze tegen uw moeder dat ze u moesten meesturen met hen, anders zouden ze u wel vinden en vermoorden. Toen u deze gebeurtenissen zag, ging u naar het huis van uw oom. U vertelde hem wat er bij u thuis was gebeurd en hij hielp u om de dag nadien uw reis aan te vatten om Afghanistan te verlaten. U verliet Afghanistan in september 2019 en kwam ongeveer één jaar later aan in België. Op 22 september 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zal vermoorden omdat u weigerde bij hen te gaan. Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal van 27 april 2022 werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-Generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van uw voogd en advocaat, die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals de algemene situatie in uw land van herkomst. Op (...) september 2022 werd de voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd.

Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban (CGVS, p.11) en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban

immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Voorts moet worden vastgesteld dat er flagrante tegenstrijdigheden zijn op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en die van uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS. U haalt dit in het begin van uw persoonlijk onderhoud zelf aan door te stellen dat er bij uw interview bij de DVZ enkele misverstanden en fouten waren die u zou willen corrigeren (CGVS, p.3). U wijt deze fouten aan een mogelijk probleem met de tolk of mogelijks zei u zelf fouten (CGVS, p.12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen over waarom uw relaas bij de DVZ amper overeenstemt met dat op het CGVS. Het is namelijk vreemd dat u zelf dergelijke grote 'fouten' zou hebben gezegd over de redenen waarom u uw land verliet en de tolk heeft er geen enkel persoonlijk belang bij om uw verklaringen omtrent de redenen waarom u internationale bescherming aanvraagt onjuist weer te geven.

Wat betreft de tegenstrijdigheden in uw verklaringen, dient te worden opgemerkt dat het vreemd is dat u bij de DVZ als asielmotief aanhaalt dat de taliban naar uw dorp kwam en veel jongeren meenam om deel te nemen aan gevechten tegen de overheid (vragenlijst CGVS, vraag 5) en dat u bij het CGVS vertelt dat u Afghanistan verliet nadat de taliban u had aangesproken op de velden om mee te doen met de jihad (CGVS, p.11). Deze discrepantie doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas. Bovendien, gevraagd of de taliban dan ook veel jongens meenam uit het dorp zoals u initieel verklaarde, stelt u dat u dat inderdaad zei in het begin maar dat u niet weet of de taliban mensen meenam of niet (CGVS, p.14). Het is bijzonder vreemd dat u dit initieel verklaarde om daar nadien dan op terug te komen. Dit ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Nog bij de DVZ stelt u dat de taliban uw vader benaderde met de vraag of u hen mocht vervoegen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen op de zetel van het CGVS blijkt echter dat de taliban de vraag tot deelname aan hun activiteiten rechtstreeks tot u richtte (CGVS, p.11). Aan uw vader zouden ze enkel gevraagd hebben of u thuis was en of ze met u mochten spreken (CGVS, p.11). Toestemming voor uw vervoeging zou de taliban nooit hebben gevraagd aan uw vader (CGVS, p.15). Deze inconsistenties in uw verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas nog verder.

Ook stelt u bij de DVZ dat u zo'n drie dagen onderdook bij uw oom (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS stelt u dan weer dat u slechts één nacht bij uw oom verbleef en nadien zou u het land verlaten hebben (CGVS, p.12). Dit was dus twee dagen nadat de taliban u aan de landbouwvelden had aangesproken (ibid.). Dit stemt tevens geenszins overeen met uw verklaring bij de DVZ dat de taliban zes dagen voor uw vertrek naar het dorp kwam (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Deze zaken onderstrepen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas.

Vervolgens stelt u dat de overheid overdag de controle had in uw dorp en dat de taliban er enkel 's nachts was (CGVS, p.7). Dat de taliban desondanks toch bijna elke dag overdag op hun gemak thee drinken en over de jihad spreken aan de landbouwvelden (CGVS, p.12) is gezien deze context dan ook weinig aannemelijk. Uw uitleg dat de overheid zich enkel op de hoofdstraat bevond en niet in de dorpen of de velden en dat de taliban daarom wel aan de velden kon zijn (CGVS, p.12), houdt geen steek gezien dit haaks staat op uw eerdere verklaring dat de taliban zich overdag niet vrij kon bewegen (CGVS, p.7). Het is dan ook niet aannemelijk dat de taliban u overdag aan de landbouwvelden aansprak om deel te nemen aan de jihad. Dit staat dan ook nog verder de ongeloofwaardigheid van uw asielsrelaas.

Ten slotte is het opmerkelijk dat uw familie na uw vertrek gewoon in het dorp bleef wonen (CGVS, p.9). Indien u werkelijk vervolgd werd door de taliban kan er namelijk redelijkerwijs verondersteld worden dat de taliban dan wel te rade zou gaan bij uw familie over waar u zich bevindt of eventuele represailles naar uw familie toe zou nemen. U kan echter doorheen uw verklaringen niet overtuigen dat uw familie na uw vertrek nog benaderd werd door de taliban. U stelt dat uw familie u dat niet vertelde en dat ze altijd van onderwerp willen veranderen wanneer u over de problemen spreekt (CGVS, p.14). U vermoedt wel dat uw familie nog problemen kende met de taliban (CGVS, p.14, 15), maar dit is louter een blote bewering die u geenszins staakt met overtuigende argumenten. U komt namelijk niet verder dan te stellen dat u wel kan veronderstellen dat de taliban is teruggekomen toen u er niet meer was en uw vader opnieuw zouden hebben geslagen (CGVS, p.15).

Daar er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, vormen ze evenmin een dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsvername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U stelt enkel dat u sinds de machtsvername uw familie niet meer kan contacteren omdat de telefoon niet meer werkt (CGVS, p. 8,

10, 15). Gezien u geen enkele verklaring hebt voor deze ontwikkeling en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn, kan daaruit op zich niet worden geconcludeerd dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is, een concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de

berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het

EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_blijkt_dat_er_tal_van_factoren_aan_de_basis_liggen_van_de_actuele_socio-economische_en_humanitaire_situatie_in_Afghanistan._De_Afghaanse_overheid_was_voor_de_machtsovername_door_de_taliban_zeer_donorafhankelijk._De_publieke Uitgaven_steunden_voor_75%_op_buitenlandse_hulp._Er_werd_geraapporteerd_dat_er_sprake_was_van_'hulpverzadiging'_en_'overuitgaven',_wat_heeft_bijgedragen_aan_wijdverspreide_corruptie_die_een_negatieve_impact_had_op_de_economie._De_corruptie_verhinderde_bovendien_investeringen_in_een_privésector,_wat_geleid_heeft_tot_de_onderontwikkeling_ervan._Het_wegvallen_van_een_groot_deel_van_deze_internationale_steun_na_de_machtsovername_had_bijgevolg_een_zeer_belangrijke_impact_op_de_Afghaanse_economie._Het_optreden_van_de_taliban_na_de_machtsovername_heeft_een_invloed_gehad_op_een_aantal_factoren,_bijvoorbeeld_de_vlucht_van_gekwalificeerd_personeel_naar_het_buitenland_en_de_gebrekkige_toegang_van_vrouwen_tot_de_arbeidsmarkt._Dit_heeft_slechts_een_beperkte_impact_gehad_op_de_Afghaanse_economie._Evenwel_blijkt_uit_de_beschikbare_informatie_dat_de_socioeconomische_situatie_voornamelijk_het_gevolg_is_van_een_complexe_wisselwerking_van_zeer_vele_factoren,_waarbij_het_optreden_van_de_taliban_van_minder_belang_is._Het_gaat_om_factoren_zoals_het_aflopen_van_de_financiële_steun_aan_de_voormalige_overheidsadministratie,_het feit_dat_de_voormalige_Afghaanse_regering_slechts_in_beperkte_mate_een_socio-economisch_beleid_ontwikkeld_had,_alsook_de_zeer_beperkte_ontwikkeling_van_een_formele_privésector,_de_onveiligheid_ten_tijde_van_het_conflict_tussen_de_taliban_en_de_vorige_overheid,_de_tijdelijke_sluitingen_van_de_grenzen_door_Pakistan_en_Iran,_een_terugval_van_en_disrupties_in_buitenlandse_handel,_daarbij_inbegrepen_de_impact_van_het_conflict_in_Oekraïne_op_de_wereldhandel,_moeilijkheden_om_fondsen_naar_en_binnen_Afghanistan_over_te_maken,_een_tekort_aan_cash,_en_een_tijdelijke_onderbreking_van_humanitaire_hulp_in_de_laatste_maanden_van_2021._Het_stopzetten_van_de_humanitaire_hulp_had_diverse_redenen_en_was_deels_het_gevolg_van_internationale_sancties_tegen_de_taliban_die_reeds_sinds_2015_bestonden._Deze_factoren_hebben_geleid_tot_een_hyperinflatie_en_een_inkrimping_van_de_economie_als_gevolg_van_een_tekort_aan_cash_en_liggen_aan_de_basis_van_de_huidige_socioeconomische_en_humanitaire_situatie._Ten_slotte_hebben_ook_de_jarenlange_aanhoudende_droogte_en_de_wereldwijde_COVID-19_pandemie_een_impact_gehad_op_de_socio-economische_en_humanitaire_situatie._Daar_tegenover_staat_dat_de_humanitaire_hulp_in_het_land_minder_belemmeringen_ondervond_omwille_van_een_drastische_afname_van_het_willekeurig_geweld.</u></p></div><div data-bbox=)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd geraapporteerd dat

personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur" en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

2.2. De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Zij wijst op haar jeugdige leeftijd en meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hiermee rekening werd gehouden. Zij verwijst naar de beperkingen op de fundamentele vrijheden van het kind in Afghanistan en naar het risico voor kinderen om door de Taliban te worden gerekruteerd.

Voorts voert zij aan dat zij omwille van verwestering problemen zal kennen ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Zij wijst erop dat zij al sinds twee jaar in België verblijft en Afghanistan in 2019 heeft verlaten. Tevens gaat de verzoekende partij in op de algemene veiligheidssituatie en de humanitaire situatie in Afghanistan. Doorheen haar verzoekschrift verwijst zij naar en citeert zij uit landeninformatie en rechtspraak.

De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.3. De verzoekende partij voegt blijkens de inventaris bij haar verzoekschrift de volgende stukken toe:

“1. Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek*, Oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>

2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 August 2018, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b89001Q9.html>

3. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>

4. UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, 8 februari 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources-AHRC4990E.pdf>

5. UNOCHA, *Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022)*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>

6. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/stalements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LamdD-E&NewsID=28218>

7. World Food Programme (WFP), *'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories-our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>

8. World Food Programme (WFP), *Afghanistan Emergency*, beschikbaar op: https://www.wfp.org/emergencies/afghanistan-eniergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870

9. World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, *Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*, 2022, beschikbaar op: <https://doi.org/10.4060/cb8376en>

10. United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>

11. EASO, *Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*, januari 2022, beschikbaar op: https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

12. EASO, *COI Query Response Afghanistan*, 2 September 2020, beschikbaar op: https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_QI9_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf

13. EASO *Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms*, December 2017, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>

14. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*, februari 2022, beschikbaar op: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf

15. ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan* 5-11 February, 17 februari 2022, beschikbaar op: <https://aclcddata.com/2022/02/17/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-5-11-february-2022/>
16. ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan*, 3 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/Q3/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-22-28-january-2022/>
17. OSAR, *Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*, 26 maart 2021, beschikbaar op: https://www.refugeecouncil.ch/rilcadinin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Miltlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf
18. Asylos, *Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees"*, augustus 2017, beschikbaar op: <https://asvlos.eu/wp-content/uploads/2017/05/AFG2017-05-Afghanistan-Situation-of-young-male-Westernised-returnees-to-Kabul-1.pdf>
19. *Humanitarian Response plan - Afghanistan, Humanitarian Programme Cycle 2022*, januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>
20. Human Rights Watch, *Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*, 17 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-runng-out-address-afghanistans-hunger-crisis>
21. Human Rights Watch, *Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity*, 18 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistan-taliban-deprive-women-livelihoods-identity>
22. UN News, *Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans*, 3 december 2021, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>
23. UN News, *Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>
24. Reuters, *U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*, 4 februari 2022, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-faces-snags-bid-speed-un-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>
25. Reuters, *Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency*, 14 december 2021, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/afghans-face-avalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>
26. Jurist, *Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*, 13 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.jurist.org/news/2022/Q3/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-real-problems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>
27. Le Monde, *Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*, 24 Oktober 2021, beschikbaar op: <https://www.youtube.com/watch?v=ZCUI1A1cV6A>
28. Le Parisien, *Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables*, 15 September 2021, beschikbaar op: <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollars-retrouves-chez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZU0BHNPFV03ZICH7BSWU.php>
29. Le Monde, *« Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs*, 21 november 2021, beschikbaar op: https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-la-secheresse-continue-comme-ca-je-vais-tout-abandonner_610_3016_3210.html
30. Le Monde, *Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*, 7 januari 2022, beschikbaar op: https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html
31. La Libre, *Les Afghans aussi méritent notre aide*, 23 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>
32. NPR, *Parents selling children shows desperation in Afghanistan*, 31 december 2021, beschikbaar op: <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-selling-children-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>
33. The Conversation, *Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie*, 8 februari 2022, beschikbaar op: <https://theconversation.com/famine-en-afghanistan-la-grande-hypocrisie-175566>
34. Le Courrier, *Famine afghane: la grande hypocrisie*, 27 februari 2022, beschikbaar op: <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grande-hypocrisie/>
35. UK Home Office, *Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children*, April 2021 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistan-unaccompanied+children-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>

36. Asylos, Afghanistan: COI Repository, 31 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=da2dbcl-d8d9-47ff-80fc->
37. Ouest France intitulé « Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs » 6 avril 2022, disponible sur <https://www.ouest-france.fr/monde/afghanistan/reportage-dans-l-afghanistan-des-talibans-le-retour-discret-de-la-police-des-moeurs-48f6e696-b108-11ec-9e99-36695c34ef7c>
38. L'express intitulé « Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans? » 16 août 2021 disponible sur https://www.lexpress.fr/actualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-charia-droits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans_2156646.html
39. EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans recrutement", july 2012, <https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=516ea02a4>.
40. UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
41. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-director-department-international-protection.html>.
42. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4b
43. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", Oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%2010.pdf, 34.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, [https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return April 2016.pdf](https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return%20April%202016.pdf), 28-29
45. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returning-from-europe-face-isolation-and-fear-back-home>, geraadpleegd op 24 november 2020
46. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16. WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
47. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 Oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
48. InfoMigrants, beschikbaar op: <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affinne-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnIaBQw23NBPRhf2gLTAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtLDk&ref=fb>.
49. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, [http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061 Distant Dreams.pdf](http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf), 42
50. Rapport de NANSSEN intitulé Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees - Asielagentschap in Afgaanse dossiers, 23 juin 2022, disponible sur « <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/22Q616-NANSSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>
51. TF1, Afghanistan : la crainte d'un recrutement massif d'enfants par des groupes armés, 3 septembre 2021, <https://www.tf1info.fr/international/afghanistan-les-talibans-au-pouvoir-la-crainte-d-un-recrutement-massif-d-enfants-par-des-groupes-armes-2195372.html>
- 52 : <https://www.cfr.org/article/afghanistan-humanitarian-crisis-famine-foreign-aid-taliban>
- 53 : UK Home Office, Country policy and information note: humanitarian situation, Afghanistan, April 2022, <https://www.gov.uk/government/publications/afghanistan-country-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-note-humanitarian-situation-afghanistan-february-2022-accessible>
- 54 : United Nations, Afghanistan: Humanitarian crisis threatens basic human rights, 14 décembre 2021 disponible sur <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107902>
- 55 : UNICEF, Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1, 1-15 January 2022 disponible sur <https://www.unicef.org/media/115176/file/Afghanistan-Humanitarian-SitRep-15-January-2022.pdf>
- 56 : OCHA, HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN, Janvier 2022 disponible sur <https://fscluster.org/sites/default/files/documents/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2022.pdf>

57 : Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *Humanitarian situation in Afghanistan, mei 2022* disponible sur <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/Report%20-%20Humanitarian%20situation%20Afghanistan%20%28Vluchtelingenwerk%29.pdf>
58 : Pajhwok, *50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar, 6 februari 2022* disponible sur <https://pajhwok.com/2022/02/Q6/50-daesh-affiliates-surrender-in-nangarhar/>
59. : *The diplomat, Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?*, 10 februari 2022 disponible sur <https://thediplomat.com/2022/Q2/is-the-talibans-campaign-against-the-islamic-state-working/>

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de algemene situatie in Afghanistan actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport "*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023;
- het rapport "*Afghanistan. Security Situation*" van EUAA van augustus 2022;
- de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het rapport "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022;
- het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van augustus 2020;
- het rapport "*Afghanistan. Targeting of individuals*" van EUAA van augustus 2022.

De verwerende partij vermeldt in haar aanvullende nota eveneens het rapport "*Afghanistan Security Situation Update*" van EASO van september 2021 doch brengt hiervan geen weblink bij.

3.2. De Raad ontvangt vanwege de verzoekende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij uittreksels toevoegt van een verslag van de Parlementaire Vergadering van de NAVO van 20 november 2022 en van het internetartikel "*Afghanistan 2021*" van Amnesty International.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Hoger belang van het kind in het kader van de procedure tot internationale bescherming

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.

3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”

(cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395)

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag.

(...)”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind

om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

Waar de verzoekende partij wijst op haar kwetsbaar profiel van niet-begeleide minderjarige asielzoeker, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partij een voogd werd toegewezen die haar van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd de verzoekende partij op 27 april 2022 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord in aanwezigheid van haar voogd en haar raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhouden op normale wijze plaatsvonden en kunnen geen problemen in hoofde van de verzoekende partij worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch de verzoekende partij, noch haar voogd, noch de advocaat die haar bijstonden op de zetel van het commissariaat-generaal enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en nu geen van hen er aanhaalden dat van de verzoekende partij, al dan niet omwille van haar leeftijd of persoon, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht.

Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van de verzoekende partij en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van dit dossier, zoals ook blijkt uit hetgeen wat volgt.

Waar de verzoekende partij betoogt dat zij weliswaar als minderjarige door de commissaris-generaal werd gehoord maar dat haar verklaringen werden geanalyseerd alsof zij meerderjarig was, kan zij geenszins gevolgd worden. Tijdens haar persoonlijk onderhoud werd zij echter wel degelijk als minderjarige bejegend en werden haar bepaalde steunmaatregelen verleend, zoals uit het voorgaande en punt 8 van dit arrest blijkt. Het loutere gegeven dat in hoofde van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, betekent op zich niet dat geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar minderjarigheid ten tijde van haar persoonlijk onderhoud. Waar de verzoekende partij stelt dat: *“In dit verband moeten de door het CGVS gestelde voorwaarden kindvriendelijk en relevant zijn en kinderen in staat stellen zich uit te spreken over alle belangrijke kwesties zoals verwestering, de beperking van sommige van hun vrijheden, het risico van rekrutering of de huidige levensomstandigheden in Afghanistan.”*, dient vastgesteld dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijkt dat de verzoekende partij hiertoe niet/onvoldoende de kans zou hebben gekregen en/of dat de haar gestelde vragen niet/onvoldoende waren aangepast aan haar leeftijd ten tijde van dit onderhoud. De verzoekende partij laat overigens na te duiden welke (bijkomende) steunmaatregelen volgens haar nog zouden moeten zijn verleend omwille van haar minderjarigheid ten tijde van haar persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij betoogt dat: *“[...] en meer bepaald naar het feit dat tegenpartij de verklaringen van verzoeker heeft onderzocht zonder rekening te houden met het feit dat hij als minderjarige werd gehoord. Bijgevolg werden alle garanties die aan de minderheidsstatus verbonden zijn, ontzegd.”*

De algemene bepaling dat het hogere belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat kan echter geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en de Conventie van Genève duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden*

blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."

8.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal van 27 april 2022 werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-Generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van uw voogd en advocaat, die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals de algemene situatie in uw land van herkomst. Op (...) september 2022 werd de voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd.*

Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met de specifieke en kwetsbare positie van verzoekende partij, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Na lezing van het gehoorverslag oordeelt de Raad dat de betrokken protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van de verzoekende partij. De verzoekende partij brengt geen elementen aan die hierover anders doen denken.

Gelet op voorafgaand en punt 7 van dit arrest, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

Wat betreft de vraag of voor verzoekende partij, als minderjarige, specifieke beschermingsnoden gelden en er bij het onderzoek ten gronde voldoende aandacht is geweest voor de kindspecifieke context van de beweerde vrees voor vervolging en/of het beweerde reële risico op ernstige schade, verwijst de Raad naar wat volgt.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

9.1. De verzoekende partij verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht wegens een poging tot gedwongen rekrutering door de taliban. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

9.2. De Raad merkt op dat de verzoekende partij geen enkel document ter staving van haar vluchtrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure. De verzoekende partij brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande haar voorgehouden reisweg naar België. Gelet op het gestelde in artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt dit een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van de verzoekende partij aangezien zij nergens een afdoende verschoening heeft aangevoerd voor het ontbreken van documenten. Betreffende de bij het verzoekschrift en de aanvullende nota gevoegde stukken, dient vastgesteld dat deze louter algemene informatie bevatten die geen betrekking heeft op de persoonlijke, individuele situatie van de verzoekende partij en bijgevolg op zich niet volstaan teneinde de door haar aangevoerde vluchtmotieven concreet aan te tonen.

Gelet op het ontbreken van persoonlijke documenten moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst, geloofwaardig kunnen worden geacht.

9.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de pogingen tot gedwongen rekrutering van de verzoekende partij door de taliban. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) uit de beschikbare informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing) blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban slechts zelden voorkomt daar zij meestal over voldoende vrijwilligers beschikken. Rekrutering door de taliban geschiedt doorgaans op grond van lokale verankering en de verzoekende partij blijft in gebreke concreet aan te tonen dat haar individuele geval afwijkt van de gangbare rekruteringswijze van de taliban.

(ii) de verklaringen van de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken op meerdere punten afwijken van hetgeen zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde (zie *infra*) zonder dat zij hiervoor een afdoende verschoening doet gelden. Het is immers niet aannemelijk dat zij zich over dergelijke kernelementen tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zou vergissen. Evenmin toont zij concreet aan dat de tolk fouten zou hebben gemaakt, temeer daar de tolk er geen enkel persoonlijk belang bij heeft om de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen onjuist te vertalen.

(iii) verschillende tegenstrijdigheden konden worden vastgesteld tussen de verklaringen van de verzoekende partij afgelegd tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS:

“Wat betreft de tegenstrijdigheden in uw verklaringen, dient te worden opgemerkt dat het vreemd is dat u bij de DVZ als asielmotief aanhaalt dat de taliban naar uw dorp kwam en veel jongeren meenam om deel te nemen aan gevechten tegen de overheid (vragenlijst CGVS, vraag 5) en dat u bij het CGVS vertelt dat u Afghanistan verliet nadat de taliban u had aangesproken op de velden om mee te doen met de jihad (CGVS, p.11). Deze discrepantie doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien, gevraagd of de taliban dan ook veel jongens meenam uit het dorp zoals u initieel verklaarde, stelt u dat u dat inderdaad zei in het begin maar dat u niet weet of de taliban mensen meenam of niet (CGVS, p.14). Het is bijzonder vreemd dat u dit initieel verklaarde om daar nadien dan op terug te komen. Dit ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Nog bij de DVZ stelt u dat de taliban uw vader benaderde met de vraag of u hen mocht vervoegen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen op de zetel van het CGVS blijkt echter dat de taliban de vraag tot deelname aan hun activiteiten rechtstreeks tot u richtte (CGVS, p.11). Aan uw vader zouden ze enkel gevraagd hebben of u thuis was en of ze met u mochten spreken (CGVS, p.11). Toestemming voor uw vervoeging zou de taliban nooit hebben gevraagd aan uw vader (CGVS, p.15). Deze inconsistenties in uw verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder.

Ook stelt u bij de DVZ dat u zo'n drie dagen onderdook bij uw oom (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS stelt u dan weer dat u slechts één nacht bij uw oom verbleef en nadien zou u het land verlaten hebben (CGVS, p.12). Dit was dus twee dagen nadat de taliban u aan de landbouvvelden had aangesproken (ibid.). Dit stemt tevens geenszins overeen met uw verklaring bij de DVZ dat de taliban zes dagen voor uw vertrek naar het dorp kwam (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Deze zaken onderstrepen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

(iv) de verklaringen van de verzoekende partij over de aanwezigheid van de (toenmalige) Afghaanse overheid in haar dorp overdag en dat de taliban enkel 's nachts aanwezig waren, niet verzoenbaar zijn met haar verklaring dat de taliban overdag thee kwamen drinken en over jihad konden praten in de velden.

(v) de familie van de verzoekende partij nog steeds in hetzelfde dorp blijft wonen. Haar verklaring dat haar familie het onderwerp van haar problemen vermijdt en dat zij vermoedt dat haar familie nog problemen heeft gekend met de taliban, zijn slechts blote beweringen.

(vi) de verzoekende partij geen andere, concrete elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan sedert augustus 2021 een concrete impact heeft op haar persoonlijke situatie.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal,

zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar de verzoekende partij wijst op haar jeugdige leedtijd, dient erop gewezen dat ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat deze coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen kunnen afleggen aangaande de feiten die de aanleiding hebben gegeven tot hun vertrek uit hun land van herkomst, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. De verzoekende partij was veertien jaar ten tijde van de voorgehouden vervolgingsfeiten in Afghanistan en aldus reeds tot de jaren des onderscheids gekomen. De aangehaalde gebeurtenissen vormen een manifeste afwijking op de alledaagsheid en waren van determinerende invloed op haar verdere leven. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Gelet op het geheel moet de verzoekende partij bij machte geweest zijn deze gebeurtenissen op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten, waar zij evenwel in gebreke blijft zoals op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Door op algemene wijze te verwijzen naar haar jeugdige leeftijd toont de verzoekende partij niet in concreto aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op haar verklaringen, laat staan dat zij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. De verzoekende partij kan te dezen bezwaarlijk volstaan met haar algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn extra kwetsbaarheid.

Vervolgens dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering, zoals ook door de verzoekende partij wordt bevestigd in haar verzoekschrift. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door verzoeker beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. De verzoekende partij slaagt er niet in *in concreto* aannemelijk te maken dat haar persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Waar de verzoekende partij dienaangaande in haar verzoekschrift betoogt dat: *“Verzoeker, daar hij minderjarig is, is een mikpunt dat door de Taliban heel gewaardeerd is”* (eigen onderlijning), dient erop gewezen dat de verzoekende partij intussen meerderjarig is, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij ingeval van terugkeer naar Afghanistan omwille van haar minderjarigheid een doelwit voor gedwongen rekrutering door de taliban zou vormen.

Verder volhardt de verzoekende partij in de voorgehouden moeilijkheden met de tolk ten tijde van haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, dewelke zij naar eigen zeggen ook zou hebben ondervonden tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de verzoekende partij noch haar voogd tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken enige opmerking formuleerden aangaande de tolk, ook niet nadat het verslag haar in het Pashtou werd voorgelezen. Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS formuleerden de verzoekende partij en haar advocaat weliswaar een aantal zaken die foutief in de vragenlijst van het CGVS zouden zijn ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken doch de verschoning van de verzoekende partij hiervoor, namelijk dat: *“Mss heb ik fouten gezegd of was er een probleem met de tolk. Ik weet het niet.”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), kan evenwel niet overtuigen. Het is niet aannemelijk dat de verzoekende partij zichzelf zou vergissen met betrekking tot de kernelementen van haar vluchtrelaas, waarop de aangehaalde tegenstrijdigheden betrekking hebben, en/of dat de tolk haar gezegden dermate foutief zou hebben vertaald dat zij een compleet andere inhoud krijgen. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat de tolk er bovendien geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de verzoekende partij verkeerd te vertalen. Dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde de uitleg van de verzoekende partij niet goed te hebben begrepen en haar om verduidelijking vroeg (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3), betekent evenmin dat er tijdens dit persoonlijk onderhoud vertaalfouten zouden zijn geweest. De verzoekende partij verklaarde op het einde van haar persoonlijk onderhoud bovendien dat zij alle vragen en de tolk goed had begrepen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij zichzelf niet heeft tegengesproken en dat *“had hij de massa ontvoering toegevoegd aan de gebeurtenissen die hij had meegemaakt”*, dient vastgesteld dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 3), die zij zelf in haar verzoekschrift citeert, blijkt dat zij verklaarde dat er tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd genoteerd dat er taliban van een andere plek naar haar dorp kwamen om mensen te rekruteren voor de jihad maar dat dit niet klopt en dat de taliban van haar eigen dorp kwamen. Geenzins was er sprake van het toevoegen van een *“massa ontvoering”*. Dat de verzoekende partij later tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart dat zij niet weet of de taliban al dan niet mensen meenamen uit haar dorp (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), waar zij zulks wel degelijk verklaarde tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift betoogt dat: *“In die zin had verzoeker waarschijnlijk bedoeld aan te geven dat de jongeren in het dorp in groepen door de Taliban waren weggevoerd.”* (eigen onderlijning), dient vastgesteld dat zij klaarblijkelijk nog steeds niet met zekerheid kan aangeven of andere jongeren uit haar dorp al dan niet door de taliban (gedwongen) werden gerekruteerd. Indien de verzoekende partij daadwerkelijk zelf het slachtoffer dreigde te worden van dergelijke gedwongen rekrutering door de taliban en zij heden meent omwille hiervan internationale bescherming te behoeven, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich hieromtrent terdege tracht te informeren en dat zij dus met zekerheid kan aangeven of er uit haar dorp al dan niet reeds jongeren (gedwongen) werden gerekruteerd door de taliban, *quod non*. De verzoekende partij kan dan ook geenszins worden bijgetreden waar zij betoogt dat: *“Voor het overige zijn de verklaringen van verzoeker tijdens zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vervolgens bij het CGVS vergelijkbaar.”*

Wat betreft het al dan niet aanspreken van haar vader, waar de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat de taliban haar vader rechtstreeks aanspraken inzake haar rekrutering en zij op het CGVS verklaarde dat zij zelf rechtstreeks werd aangesproken, komt zij in haar verzoekschrift niet verder dan het volharden in een versie van deze tegenstrijdigheid – hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt – en opnieuw te verwijzen naar de beweerde problemen met de tolk tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken waaromtrent hiervoor reeds werd vastgesteld dat dit geen afdoende verschoning vormt voor de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van de verzoekende partij. Het louter volharden in haar verklaringen afgelegd op het CGVS inzake de aanwezigheid van de taliban overdag, werpt voorts geen ander licht op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij enerzijds beweerde dat de taliban overdag niet haar dorp aanwezig was omdat de (toenmalige) Afghaanse overheid dan de controle had en dat de taliban enkel 's nacht actief waren, terwijl zij anderzijds stelt dat zij overdag door de taliban werd aangesproken in de velden. Waar zij dienaangaande in haar verzoekschrift opmerkt dat de talibanleden ook dorpsgenoten waren die gemakkelijk onder het volk konden rondlopen *“en hen discreet te rekruteren door te doen alsof ze over onschuldige zaken spraken”*, komt zij niet verder dan het *post factum* opwerpen van blote beweringen die duidelijk na confrontatie met de motivering van de bestreden beslissing tot stand kwamen.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de verklaring van de verzoekende partij dat haar familie nog steeds in hetzelfde dorp blijft wonen, afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Dat haar broers te jong waren of dat haar oudste broer mentale problemen heeft zodat *“bestond er dus geen risico dat de Taliban andere leden van zijn familie zouden rekruteren”*, zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt, doet hieraan geen afbreuk. Het risico in hoofdte van de achtergebleven familieleden van de verzoekende partij betreft immers niet enkel de mogelijkheid dat haar broers zouden kunnen worden gerekruteerd, doch tevens mogelijke vergeldingsmaatregelen van de taliban tegen haar familie omdat de verzoekende partij niet op de beweerde eis van de taliban is ingegaan om hen te vervoegen. Overigens dient erop gewezen dat de jongere broers van de verzoekende partij intussen ruim tien en veertien jaar oud zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10: acht en twaalf jaar oud op het moment van het indienen van haar verzoek om internationale bescherming), zodat zij heden wel degelijk in het vizier kunnen komen van de taliban voor (gedwongen) rekrutering, temeer gelet op het vluchtrelaas van de verzoekende partij. Dat haar familie desalniettemin gewoon in hetzelfde dorp blijft wonen, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas.

Waar in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de duur van het verblijf bij haar oom voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan, wijst de verzoekende partij opnieuw op de problemen met de tolk tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hiervoor werd reeds vastgesteld dat deze problemen geen afdoende verschoning zijn voor de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en deze

afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS. Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij niet werd geconfronteerd met deze motivering uit de bestreden beslissing, dient erop gewezen dat de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”, alsook dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om, zo dit al mogelijk zou zijn, de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Het feit dat de verzoekende partij niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl de verzoekende partij als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Waar de verzoekende partij betoogt dat: *“Het is duidelijk dat tegenpartij het asielverzoek van verzoeker heeft behandeld als dat van een volwassene, zonder rekening te houden met de specifieke kenmerken van zijn geval.”*, dient herhaald dat het loutere gegeven dat in hoofde van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, op zich niet betekent dat geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar minderjarigheid ten tijde van haar persoonlijk onderhoud. Voor het overige laat de verzoekende partij na concreet te duiden met welke andere *“specifieke kenmerken van zijn geval”* volgens haar geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

9.4. Verder wijst de verzoekende partij op haar verblijf in Europa en voert zij aan dat zij omwille hiervan problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Afghanistan.

9.4.1. In zoverre wordt geargumenteerd dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt. Artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze ‘verwesterde Afghanen’ en ‘terugkeerders’ hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn ‘verwesterd’, zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat ‘verwesterde Afghanen’ of terugkeerders’ niet

kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

9.4.2. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

9.4.3. Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspannt om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghansen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

9.4.4. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

9.4.5. *In casu* wijst de verzoekende partij erop dat zij Afghanistan in 2019 heeft verlaten en sinds meer dan twee jaar in België verblijft, dat zij alhier naar school gaat en Frans leert en dat zij zich dankzij haar voogd en de stappen die sinds haar aankomst in het centrum zijn ondernomen heeft kunnen integreren in België. De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. De verzoekende partij blijft daartoe evenwel in gebreke.

De verzoekende partij duidt nergens *in concreto* aan dat er in haar hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De verzoekende partij is een volwassen man, op (...) september 2004 geboren, en wiens vormende jaren zich deels in Afghanistan hebben afgespeeld. Blijkens haar verklaringen is de verzoekende partij uit Afghanistan vertrokken in september 2019. Bij haar vertrek uit Afghanistan was de verzoekende partij bijna 15 jaar oud. Hoewel de verzoekende partij een deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht, waaronder sedert september 2020 in België en zij tijdens deze periode kan worden geacht gemakkelijk beïnvloedbaar te zijn en hierbij onbewust bepaalde Westerse waarden en normen kan internaliseren, komt het aan de verzoekende partij toe om aan te tonen dat zij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit dat er van haar niet mag worden verwacht dat zij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet-naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Door louter te verwijzen naar haar verblijf van een ruim twee jaar in België maakt de verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Zij komt immers niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Afghanistan, zonder evenwel concreet te duiden op welke wijze deze elementen zouden duiden op persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Waar zij stelt dat zij naar school ging en Frans leert en dat zij zich in België heeft kunnen integreren, brengt zij geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat haar verblijf in België zich in haar hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De verzoekende partij maakt dus niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Verder maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld.

De verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Hoger werd reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden beperkte contacten met haar familie in Afghanistan. Uit haar verklaringen blijkt verder niet dat haar familie problemen heeft gekend omwille van haar vertrek uit Afghanistan of haar verblijf in Europa.

Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op haar persoonlijke, individuele situatie.

9.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

10.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

10.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

10.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar de humanitaire situatie en socio-economische in Afghanistan, stelt de Raad het volgende vast.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

10.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de

sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en '*unexploded ordnance*', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal gewelddadigheden gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

De verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Kapisa. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat, waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt: "*De verwerende partij baseert zich op het rapport [...], alsook op de updates van 2018 en 2019 om te concluderen dat de verzoeker in Laghman veilig kan wonen.*" (eigen onderlijning), dient vastgesteld dat de verzoekende partij steeds heeft verklaard dat zij afkomstig is uit de provincie Kapisa.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

11. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die

vervolgning of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat de verzoekende partij heden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd in Afghanistan. Bijgevolg is de verwijzing van de verzoekende partij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig zodat een omkering van de bewijslast zich niet opdringt.

12. Waar verzoekende partij meent dat haar verzoek niet werd beoordeeld vanuit kindspecifiek standpunt, blijkt uit het administratief dossier en de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met de specifieke en kwetsbare positie van verzoekende partij als minderjarige. Zo werd er aangenomen dat zij bijzondere procedurele noden heeft en werden steunmaatregelen verleend. Gelet op wat voorafgaat, blijkt verder niet dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind of het hoger belang van het kind heeft miskend. Alleszins kan in haar geval niet worden aangenomen dat er sprake is of zou zijn van kindspecifieke daden van vervolging of ernstige schade. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken.

Wat betreft de aangevoerde schending van de hoorplicht dient te worden opgemerkt dat de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn of haar persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn of haar belangen aan te tasten, zonder dat hem of haar de gelegenheid wordt geboden om zijn of haar standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

De verzoekende partij, die op 27 april 2022 werd gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, heeft ruimschoots de kans gekregen om haar vluchtmotieven toe te lichten. De verzoekende partij kon ook kenbaar maken waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op haar nood aan internationale bescherming. Via het verzoekschrift en via een aanvullende nota kon de verzoekende partij ook nog bijkomende elementen aanreiken. Zoals reeds vermeld, is de Raad ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1°, en 39/76, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet).

De Raad ontwaart ook geen enkel begin van een nieuwe verklaring in de voorgelegde procedurestukken. *In casu* heeft de verzoekende partij ruimschoots de mogelijkheid gehad om in haar verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting, op nuttige en effectieve wijze te duiden hoe de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021 een invloed heeft gehad op haar eigen persoonlijke situatie. Gelet op de uiteenzetting in punt 9 van voormelde arrest wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet opnieuw moest worden gehoord door middel van een nieuw persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. De aangevoerde schending van de hoorplicht kan niet worden aangenomen.

De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve ook niet worden bijgetreden.

13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

14. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS